

med den, og dertil er det, at den i Overfladen flydende Bom er bestemt. En fremad sejlene Baad, der trækker en Bom, som udspiler et poseformet Redskab ved Bunden og ved dette Redskabs Fart fanger Fisk, maa absolut siges at trawle. Naar der ikke efter den gældende Lov er skredet ind mod denne Art af Fiskeri, er det aabenbart kun, fordi disse Baade alle have været smaa; fordi Baad og Redskab ere smaa, fange de nemlig ikke saa mange Fisk i hvert Træk, at disse blive dræbte af deres egen Vægt under Indhivningen; Aalene bl. a. holdes jo alle levende i disse Fartøjers Dam; de større Trawlere fange derimod ofte Tusinder af Fisk i et Dræt, først og fremmest paa Grund af Redskabernes Størrelse, men ogsaa, fordi den hele Driftsmaade medfører, at længere Træk paa 4—6 Timers Varighed isærlig Ophold i Trawlen i saa lang Tid er meget uheldigt for Fiskens Levedygtighed, især hvis Bunden er blød, eller mange Planter og lavere Dyr tillige komme i Trawlen, saaledes at Brugen af Stortrawlen vanskeliggør Udsættelse af Undermaalsfisk i levedygtig Stand. Kommissionen mener derfor, at Faren ved Trawl ikke ligger i dette Redskabs *Konstruktion*, men i dets *Størrelse*.

Da Kommissionen erkender, at *Aalefiskeri* er et særdeles lønnende Fiskeri, og at den gule Aal ofte kun med Fordel kan fanges med Vaad, har den ønsket at fremme Aalevaadfiskeriet efter Aal i vore Smaaavande, hvor Bændeltangen vokser; og den gule Aal særlig lever, saavidt som dette lader sig gøre af Hensyn til Fiskeriet med staaende Redskaber. Da der nu faktisk i Konstruktionen er alle mulige Overgange mellem Trawl og Vaadredskaber, har man ved Definitionen af den forbudte Trawl lagt Hovedvægten paa at forbyde de Konstruktioner, der kunne bruges paa dybt Vand (§ 11, 2. Stykke), altsaa til Storfiskeri, hvor intet Aalefiskeri foregaar, men ikke paa at hindre Brugen af selv meget nær beslægtede Redskaber af de Konstruktioner, der egne sig for Fangst af Aal paa lavt Vand.

Til *Flynderfangst* paa dybt Vand har Kommissionen derimod ikke kunnet anbefale at tillade selv smaa trawllignende Redskaber, dels fordi saadanne Redskaber let vilde kunne kollidere med det allerede bestaaende Flynderfiskeri med Garn o. l., dels fordi Kommissionen mener, at Flynderfiskeriet allerede udnyttes i tilstrækkelig høj Grad med de nu anvendelige Redskaber (Snurrevaad og Garn). En Undtagelse herfra har Kommissionen dog ment at kunne gøre for Færlandet langs Jyllands Vestkyst samt i en Del af Østersøen, hvor det foreslaas tilladt at benytte et Skovlvaad af visse nærmere angivne Dimensioner. Undtagelsen er for Vesterhavets Vedkommende motiveret ved de særlige Forhold, hvorunder Vestkystfiskeriet foregaar. For Østersøens Vedkommende skyldes den navnlig, at Skovlvaad som de ommeldte alt benyttes fra tysk Side paa internationalt Territorium, og at der ikke paa den omhandlede Del af Søterritoriet foregaar noget Fiskeri, der i væsentlig Grad vil kunne skades ved Brugen af det Skovlvaad, som foreslaas tilladt.

Ved Siden af de omtalte Bestemmelser, der særlig tilsigte at beskytte det hjemlige traditionelle Smaafiskeri i dets nuværende Driftsmaader, foreslaar Kommissionen at frede Flynderfiskene, særlig Rødspætten, under Opvæksten ved at indskrænke Anvendelse af Snurrevaad i Sommertiden i Kattegat paa Territoriet, dels gennem en Udvidelse af den gældende Lovs Forbud mod Brug af Flyndersnurrevaad fra 1. Juni til 15. August, dels ved at forbyde alle Snurrevaad med mekanisk Kraft, hvor Rødspætteyngelen særlig opholder sig, fra 1. Marts til 31. Oktober. De store med mekanisk Kraft anvendte Vaad ere de stærkest fiskende og ødelægge særlig i den varmere Aarstid paa det grunde Territorium den der levende Yngel, som indfanges massevis, ophobes paa Dækket og ikke bliver udkastet i levedygtig Stand paa Grund af dens i Varmen formindskede Sejlivethed. Endelig vokser Yngelen stærkt til hen i Efteraaret, som det kendes fra Biologisk Stations Undersøgelser bl. a. i Limfjorden, og det kraftige Fiskeri efter den bør derfor opsættes saa langt hen i Efteraaret som muligt.

Af Hensyn til den stadige Kamp om Fiskepladserne mellem faste og bevægelige Redskaber anser Kommissionen det for absolut nødvendigt, at der i Loven gives Regler, der samtidig med at de virke fredende for Fiskebestanden kunne tjene til at tilvejebringe Fred og Orden under Fiskeriets Udøvelse. Oprindelig var Stemningen i Kommissionen for at tiltræde den hertil sigtende Bestemmelse i § 11 i det sidste Regeringsforslag til Lov om Saltvandsfiskeri, hvorefter Fiskeri med Aalevaad forbydes i Tiden fra 1. December til 30. April; der blev imidlertid herimod gjort gældende paa den ene Side, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at forbyde Brugen af Aale-